

Forslaget indebar ændringer af miljøbeskyttelsesloven, vandforsyningsloven, naturfredningsloven, råstofloven og lands- og regionplanlovene.

Det blev foreslået at lægge mindre vægt på formelle bindinger og spilleregler for planlægningen, men mere vægt på temaorienteret planlægning og på dialog om miljøspørgsmål mellem de statslige og de kommunale myndigheder. Endvidere blev det foreslået, at befolkningen også får mulighed for gennem dialog at påvirke amtskommunernes planlægning på miljøområdet.

Om baggrunden for lovforslaget oplystes bl.a. følgende i de ledsagende bemærkninger:

»I dette lovforslag foreslås ændringer i plansystemerne på miljøministeriets område, foranlediget af arealudvalgets 1. delbetænkning af 30. september 1985 om planlægningen på miljøministeriets område (betænkning nr. 1051).«

— — —

»Udvalget skulle ifølge kommissoriet i første fase af sit arbejde se på samspillet mellem regionplanlægningen og sektorplanlægningen og muligheder for forenkling af lovgivningen herom. Udvalget skulle tilstræbe at opnå en enklere og stærkere varetagelse af natur- og miljøbeskyttelseshensynene i det åbne land.

På denne baggrund har udvalget foreslået forenklinger og smidiggørelse af regionplanlægningens procedureregler. Udvalget har endvidere foreslået ændringer i de formelle krav til den amtskommunale sektorplanlægning for naturfredning, råstofanvendelse, kvaliteten af vandområderne, beliggenheden af virksomheder m.v., hvortil der stilles særlige beliggenhedskrav, affald og vandindvinding. Endelig har udvalget peget på behovet for forenkling og smidiggørelse af den kommunale sektorplanlægning for vandforsyning og spildevand.

Nøgleordene i planredegørelse 3 var politisering, afbureaukratisering og problemorientering.

Arealudvalgets analyse af lovgivningen på miljøområdet har efter ministeriets opfattelse vist, at der kan skabes bred accept af de intentioner, som planredegørelse 3 bygger på.

Analysen viste, at planlægningen inden for miljøministeriets område ikke kan undværes, men at planlægningen må gøres til et mere brugbart instrument, så den ikke forbeholdes de eksperter, der har sat sig grundigt ind i planlægningen og reglerne herfor.

Et enigt udvalg har lagt vægt på, at en styrkelse af natur- og miljøbeskyttelsen gennem planlægning kun kan opnås, hvis den gøres til et redskab, som politikerne og befolkningen kan bruge.